

Bryssel den 31.10.2019
COM(2019) 564 final

2019/0246 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) 2016/1139 vad gäller införandet av kapacitetsbegränsningar för östlig torsk i Östersjön, datainsamling och kontrollåtgärder i Östersjön, och av förordning (EU) nr 508/2014 vad gäller definitivt upphörande för fiskeflottor som fiskar efter östlig torsk i Östersjön

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Ekosystemet i Östersjön har varit bräckligt i årtionden. Det var dock först under 2019 som forskarna varnade för att miljöförhållandena har en långt större inverkan på den östliga torsken i Östersjön än vad som tidigare uppskattats. Denna situation orsakar nu en kraftig minskning av östlig torsk i Östersjön. Situationen är dessutom helt ny i den bemärkelsen att det östra torskbeståndet i Östersjön är det enda bestånd i europeiska vatten där Ices har gjort bedömningen att den naturliga dödligheten på grund av miljöbelastningar är omkring tre gånger så hög som dödligheten på grund av fisket. Inget annat fiskbestånd i europeiska vatten befinner sig i en sådan situation. Det östra torskbeståndet i Östersjön väntas inte återhämta sig före 2024, inte ens om det inte förekommer något fiske alls.

I juli 2019 antog kommissionen, mot bakgrund av den ovan beskrivna situationen och med stöd av bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, i enlighet med den gemensamma fiskeripolitikens regler och reglerna i den fleråriga planen för Östersjön, en första nödåtgärd i form av förbud mot fiske efter östlig torsk i Östersjön fram till årsslutet. För det andra beslutade rådet i oktober 2019 om nödvändiga och aldrig tidigare tillämpade fiskerestriktioner för 2020. En återhämtning kan dock inte väntas förrän om flera år. Dessa exceptionella åtgärder kommer därför att leda till överflödigt flottkapacitet och medföra allvarliga socioekonomiska konsekvenser för de kustsamhällen och fiskeföretag som är beroende av detta fiske. Fiskesektorn är central för det ekonomiska livet i många av Östersjöns kustregioner. Kvotutnyttjandet har dock varit relativt lågt för östlig torsk i Östersjön (lägre än 60 %) under många år. Under 2018 låg kvotutnyttjandet så lågt som 40 %, och var under 2019 ännu lägre fram till mitten av juli när kommissionens nödåtgärder sattes in (19 %). Det relativt låga kvotutnyttjandet redan 2018 kan mycket väl ha varit det första tecknet på den allvarliga miljösituationen och dess stora inverkan på den östliga torsken i Östersjön.

Kommissionens analys visar att de flottsegment som är mest beroende av det östra torskbeståndet i Östersjön omfattar mer än 300 fartyg och främst utgörs av trålare och garnfartyg i Litauen, Lettland och Polen, och i mindre utsträckning i Danmark. Av dessa verkar endast en minoritet vara tillräckligt motståndskraftiga för att överleva ett kortare – men inte ett medellångt eller långsiktigt – fiskeförbud. Bland de övriga befinner sig vissa redan i en besvärlig situation som kommer att förvärras på grund av förbudet, och för de återstående kommer lönsamheten inom verksamheten att urholkas helt och hållet. Dessa flottsegment har stor socioekonomisk betydelse, då de utgör uppskattningsvis mellan 20 % och 50 % av respektive nationell flotta i Litauen, Lettland och Polen, räknat i heltidsekvivalenter. Eftersom det rör sig om ett totalförbud mot allt riktat fiske efter östlig torsk i Östersjön och med tanke på de kraftiga minskningar som beslutades i rådet den 14–15 oktober 2019 för andra Östersjöbestånd, kommer de fartyg och flottsegment som drabbas värst av förbudet mot riktat fiske efter östlig torsk i Östersjön inte att kunna lägga om sin fiskeverksamhet till andra arter. Förbudet kommer att få betydande konsekvenser för de flottor som fiskar efter östlig torsk, med starka negativa verkningar i vissa regioner och kustsamhällen. Grundat på detta och med beaktande av de pågående kontakterna med medlemsstaterna om de betydande negativa verkningar som situationen får för fiskesektorn och det faktum att de berörda parterna inte själva kan kompensera för de negativa konsekvenserna, drog kommissionen slutsatsen att det krävs beredskapsåtgärder för sektorn. Beredskapsåtgärderna består i att införa ett kapacitetstak för de medlemsstater i Östersjöområdet vars flottor påverkas av den kritiska

situationen för östlig torsk i Östersjön och ett system för kapacitetsutträde för flottor som tidigare bedrivit fiske efter östlig torsk i Östersjön.

Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 är fonden för EU:S havs- och fiskeripolitik för 2014–2020. Den är en av fem europeiska struktur- och investeringsfonder (ESI-fonder) som kompletterar varandra och är avsedda att främja en tillväxt- och sysselsättningsbaserad återhämtning i Europa. Fonden hjälper yrkesfiskare i övergången till hållbart fiske, den stöder kustsamhällen så att de kan diversifiera sin ekonomi och den finansierar projekt som skapar nya jobb och förbättrar livskvaliteten längs Europas kuster.

Denna fond bör därför ge de medlemsstater som påverkas av den exceptionella situationen för östlig torsk i Östersjön möjlighet att bevilja ekonomiskt stöd för att uppnå och upprätthålla en balans mellan flottkapaciteten och fiskemöjligheterna, genom att göra det möjligt att bevilja ekonomiskt stöd för definitivt upphörande med fiskeverksamheten genom skrotning inom ramen för EHFF under perioden 2014–2020. Detta stöd beviljades fram till slutet av 2017 (och har nyligen införts i den fleråriga planen för västra Medelhavet). Återinförandet av avveckling i form av skrotning är en oförutsedd åtgärd med anledning av den exceptionella situationen för östlig torsk i Östersjön. Fonden bör därför erbjuda kompletterande flexibilitet i denna exceptionella situation genom att göra det möjligt för samma medlemsstater att omfördela de disponibla anslagen för lagringsstöd och integrerad havspolitik inom respektive medlemsstats finansieringsram till definitivt upphörande med fiskeverksamhet i syfte att tillmötesgå behovet att skrota fartyg, samtidigt som uppnåendet av andra mål för den gemensamma fiskeripolitiken och genomförandet av EHFF inte får påverkas negativt. Syftet med detta förslag är alltså att skapa en hållbar förvaltning av fiskbestånden i Östersjön genom att minska överflödig flottkapacitet inom fisket efter östlig torsk i Östersjön.

Vidare anser både medlemsstaterna och kommissionen att det krävs brådskande åtgärder för att hantera de grundläggande orsakerna till den kritiska miljörelaterade och sociala situationen. Detta innebär att man med ökad beslutsamhet måste åtgärda de viktigaste miljöbelastningar i Östersjöområdet som hindrar det östra torskbeståndet från att återhämta sig, och minska den strukturella obalansen i flottkapaciteten inom flottor som tidigare bedrivit riktat fiske efter östlig torsk. Genom detta förslag införs därför möjligheten att ge offentligt stöd till definitivt upphörande av fiskeverksamhet genom skrotning för yrkesfiskare och aktörer som är starkt beroende av östlig torsk och som påverkas av förbudet mot detta fiske.

För att säkerställa överensstämmelse mellan strukturanpassningen av flottan i Östersjön och de bevarandemål som fastställs i de fleråriga förvaltningsplanerna, bör stödet för definitivt upphörande av fiskeverksamhet genom skrotning av fiskefartyg som är starkt beroende av det östra torskbeståndet i Östersjön endast kunna ges under stränga villkor och det bör vara kopplat till uppnåendet av de anpassningsmål och medel som anges i handlingsplanerna för segment där det råder obalans.

Slutligen bör det införas ytterligare kontrollåtgärder och insamlingen av relevanta data bör förbättras.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget är förenligt med kommissionens förslag till nästa EHFF och med den senaste fleråriga planen.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

För närvarande berättigar stödet för skrotning av fartyg i Östersjön inte till medfinansiering enligt den nuvarande EHFF-förordningen, vilket dock krävs för att den senaste fleråriga planen ska kunna genomföras effektivt.

Fram till slutet av 2017 beviljades stöd för definitivt upphörande av verksamhet genom skrotning av fartyg inom ramen för EHFF. Stöd infördes nyligen för västra Medelhavet (förordning 2019/1022). Utöver detta omfattar kommissionens förslag till nästa EHFF för perioden 2021–2027 på nytt stöd för definitivt upphörande genom skrotning.

Dessutom beviljas stöd för tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet i Östersjön redan inom ramen för den nuvarande förordningen genom EHFF:s operativa program (COM C(2019)6496).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Förslaget omfattas av unionens exklusiva befogenhet i enlighet med artikel 3.1 d i EUF-fördraget. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Den gemensamma fiskeripolitiken är en gemensam politik. Ett av dess mål är att säkerställa att fiskeverksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt, men också att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningsmässigt hänseende. På grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden beslutade unionen om nödvändiga men aldrig tidigare tillämpade fiskerestriktioner. Dessa restriktioner kommer att leda till överflödigt flottkapacitet och medföra allvarliga socioekonomiska konsekvenser för de kustsamhällen och fiskeföretag som är beroende av detta fiske. Möjligheten att ansöka om ekonomiskt stöd för definitivt upphörande genom skrotning kommer att bidra till att mildra dessa negativa socioekonomiska konsekvenser och samtidigt minska flottkapaciteten och det därmed förbundna fisketrycket på det östra torskbeståndet.

- **Val av instrument**

Föreslaget instrument: ändring av en förordning.

Detta förslag avser fiskeriförvaltning på grundval av artikel 43.2 i EUF-fördraget.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Detta är inte tillämpligt eftersom detta förslag föranleds av en exceptionell situation.

- **Samråd med berörda parter**

Medlemsstater och berörda parter, bland annat rådgivande nämnden för Östersjön, konsulterades om fiskemöjligheterna för Östersjön 2020 inom ramen för utarbetandet av och förhandlingarna om den relevanta förordningen. Olika berörda parter inom fisket och flera medlemsstater har tagit upp de utmaningar som uppstår till följd av den överflödiga flottkapaciteten och de negativa socioekonomiska konsekvenserna för berörda kustsamhällen och fiskeföretag. Alla aktörer, berörda parter och berörda medlemsstater har betonat behovet av att hantera situationen med överflödiga flottor på ett strukturerat sätt, genom att bevilja stöd för att uppnå och upprätthålla en balans mellan flottkapacitet och fiskemöjligheter. Därför har de begärt att ekonomiskt stöd från EU för definitivt upphörande genom skrotning får beviljas inom ramen för EHFF 2014–2020.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Unionen begär årligen vetenskapliga utlåtanden från Internationella havsforskningsrådet (Ices) om tillståndet för viktiga fiskbestånd i Östersjön. Av Ices utlåtanden framgår det tydligt att den kraftiga försämringen av det östra torskbeståndet i Östersjön sannolikt kommer att fortsätta att vara ett problem under de kommande åren.

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning har genomförts för kommissionens förslag om Europeiska havs- och fiskerifonden för perioden 2021–2027. I konsekvensbedömningen identifierades och förklarades de främsta utmaningar och problem som kommer att hanteras i det kommande programmet baserat på resultat och utvärderingar från tidigare programperioder, nya politiska prioriteringar och nya problem som kräver unionsinsatser. Slutsatsen drogs att politiken måste vara mer målinriktad och mer fokuserad för att problemet med överkapacitet och överfiske i de segment inom EU:s fiskeflottor som fortsätter att fiska bestånden på ohållbara nivåer ska kunna åtgärdas bättre. Kommissionen föreslår därför stöd för definitivt upphörande med fiskeverksamhet för nästa programperiod för EHFF, inom ramen för snäva villkor som säkerställer att stödet inriktas på att uppnå en balans mellan fiskekapacitet och tillgängliga fiskemöjligheter. Förslaget diskuteras för närvarande av medlagstiftarna. Med hänsyn till den exceptionella situationen för det östra torskbeståndet i Östersjön och de fisken som är beroende av detta bestånd är den strategiska lösning som innebär definitivt upphörande av fiskeverksamhet genom skrotning därför det bästa alternativet. Det finns inga alternativa strategiska lösningar, materiellt och rättsligt sett, till den föreslagna lösningen.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget har inga konsekvenser för skyddet av de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget innebär att stöd för definitivt upphörande av fiskeverksamhet genom skrotning av fiskefartyg åter kommer att kunna beviljas inom ramen för den nuvarande EHFF. Den relaterade EU-finansieringen ska beviljas i överensstämmelse med EHFF:s operativa program för 2014–2020 och med medlemsstaternas ekonomiska anslag inom ramen för EHFF, vilka är kopplade till dessa program.

Den föreslagna ändringen medför inga ändringar av den fleråriga budgetramen, de årliga taken, eller för åtaganden och betalningar enligt bilaga I till förordning (EU) nr 1311/2013¹. Förslaget kan innebära tidigare lagda betalningsbemyndiganden och är budgetneutralt under programperioden.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt.

¹ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) 2016/1139 vad gäller införandet av kapacitetsbegränsningar för östlig torsk i Östersjön, datainsamling och kontrollåtgärder i Östersjön, och av förordning (EU) nr 508/2014 vad gäller definitivt upphörande för fiskeflottor som fiskar efter östlig torsk i Östersjön

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén², i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och av följande skäl:

- (1) I artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139³ görs åtagandet att ekosystemansatsen ska genomföras i fiskeriförvaltningen för att säkerställa att fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen minimeras. Planen måste vara förenlig med unionens miljölagstiftning, i synnerhet målet att senast 2020 uppnå god miljöstatus i enlighet med artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG⁴.
- (2) Enligt vetenskapliga bedömningar som gjorts av Internationella havsforskningsrådet (Ices) är många av de arter och habitat som finns i Östersjön inte i gott skick. Den årliga tillförseln av näringsämnen överstiger fortfarande de regionalt överenskomna målen i Centrala Östersjön, Skärgårdshavet och Finska viken. Halterna av näringsämnen är fortfarande relativt höga och utbredningen av djupvattenområden med låg syrenivå eller inget syre alls förblir relativt stor. Föroreningsnivåerna förblir höga jämfört med de flesta europeiska hav. Denna allmänna miljösituation påverkar näringsvävens funktionsförmåga, minskar resiliensen vid och motståndskraften mot ytterligare miljöförändringar samt minskar möjligheterna till socioekonomiska fördelar, däribland fiskemöjligheter

² EUT C , , s. .

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007 (EUT L 191, 15.7.2016, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (3) Det försämrade tillståndet för östlig torsk (*Gadus morhua*) i Östersjön har kopplats till den situationen. Enligt Ices har beståndet en ohållbart låg biomassa på grund av en kombination av minskande rekrytering, miljöfaktorer och förändringar i ekosystemet. Detta leder till en hög naturlig dödlighet (omkring tre gånger så hög som fiskeridödligheten) och en alltför hög fiskeridödlighet med tanke på beståndets status. Biomassan för torsk av kommersiell storlek är för närvarande på den lägsta nivå som observerats sedan 1950-talet. Dessutom bedömer Ices att lekbeståndets biomassa kommer att ligga kvar under referenspunkten för hållbarhet på medellång sikt (2024) även om inget fiske bedrivs alls. I sina beståndsutlåtanden för 2020 rekommenderar Ices därför nollfångst.
- (4) I den fleråriga planen för Östersjön fastställs att när vetenskapliga utlåtanden visar att ett bestånd är hotat, måste skyddsåtgärder vidtas, däribland en minskning av fiskemöjligheterna och särskilda bevarandeåtgärder, och att dessa åtgärder bör kompletteras med alla övriga lämpliga åtgärder. De korrigerande åtgärderna kan inbegripa att avbryta fisket efter det berörda beståndet och att i lämplig utsträckning minska fiskemöjligheterna. Enligt artikel 5.4 i förordning (EU) 2016/1139 bestäms valet av åtgärder med beaktande av art, allvarlighetsgrad, varaktighet och upprepning av situationen.
- (5) Baserat på beståndsbedömningen för det östra torskbeståndet i Östersjön antogs kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1248⁵ som förbjuder fiske efter torsk i Ices-delområdena 24–26 till och med den 31 december 2019.
- (6) Den 15 oktober 2019 antog rådet en politisk överenskommelse om fiskemöjligheter för 2020 i Östersjön. Den överenskommelsen medför en nödvändig och aldrig tidigare tillämpad minskning med 92 % av fiskemöjligheterna för 2020 jämfört med 2019 för östlig torsk i Östersjön, och begränsar utnyttjandet av denna TAC till endast bifångster. Inget riktat fiske efter detta bestånd kan därför tillåtas. Eftersom det mest är fisk från det östra beståndet som förekommer i Ices-delområde 24 har även utnyttjandet av TAC:en för det västra beståndet i delområde 24 begränsats till enbart bifångster av torsk ur det östra beståndet.
- (7) Fiskeflottor som hittills varit beroende av det östra torskbeståndet har inte möjlighet att fiska efter andra bestånd som ett alternativ. Beräkningarna visar att det skulle krävas ytterligare fångster på omkring 20 000 ton alternativa arter för att kompensera för de ekonomiska förluster som orsakas av förbudet mot att fiska efter östlig torsk i Östersjön. Rådet enades dock även om kraftiga minskningar för andra bestånd, däribland en minskning med 65 % för sill/strömning i västra Östersjön, 60 % för torsk i västra Östersjön, 32 % för rödspätta, 27 % för sill/strömning i Bottniska viken och 22 % för skarpsill.
- (8) Kommissionens analys visar att de flottsegment som är mest beroende av det östra torskbeståndet i Östersjön omfattar mer än 300 fartyg och främst utgörs av trålare och garnfartyg i Litauen, Lettland och Polen, och i mindre utsträckning, även i Danmark. Dessa flottsegment har stor socioekonomisk betydelse, då de utgör uppskattningsvis mellan 20 % och 50 % av respektive nationell flotta i Litauen, Lettland och Polen, räknat i heltidsekvivalenter. Endast en minoritet verkar vara tillräckligt motståndskraftiga för att överleva ett kortare – men inte ett medellångt eller långsiktigt

⁵ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1248 av den 22 juli 2019 om åtgärder för att minska ett allvarligt hot mot bevarandet av det östra beståndet av torsk (*Gadus morhua*) i Östersjön (EUT L 195, 23.7.2019, s. 2).

– fiskeförbud. Bland de övriga befinner sig vissa redan i en besvärlig situation som kommer att förvärras på grund av förbudet, och för de återstående kommer lönsamheten inom verksamheten att urholkas helt och hållet. Kvotutnyttjandet för det östra torskbeståndet, som hade legat under 60 % redan i många år, gick under 2018 ner ytterligare, till 40 %, för att sjunka ännu mer under 2019 fram till dess att kommissionens nödgärder sattes in i mitten av juli (19 %) – detta återspeglar de biologiska problemen inom detta fiske. Eftersom det östra torskbeståndet inte väntas återhämta sig till sunda nivåer ens på medellång sikt kommer en bestående strukturell obalans att uppstå inom dessa flottsegment, vilket motiverar en omstrukturering av flottan.

- (9) Omstruktureringen av flottan kommer att ske i enlighet med artikel 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013⁶, enligt vilken det krävs att medlemsstaterna vidtar åtgärder för att anpassa sina flottors fiskekapacitet till sina fiskemöjligheter efter hand, med hänsyn till trender och baserat på bästa möjliga vetenskapliga rådgivning, för att dessa ska stå i en stabil och varaktig balans till varandra. För att uppnå detta måste medlemsstaterna senast den 31 maj varje år till kommissionen överlämna en rapport om balansen mellan sina flottors fiskekapacitet och deras fiskemöjligheter. Om det av bedömningen tydligt framgår att fiskekapaciteten inte i realiteten har anpassats till fiskemöjligheterna måste medlemsstaten upprätta, och i sin rapport inkludera, en handlingsplan för de flottsegment där en strukturell överkapacitet har konstaterats. Eftersom Ices utlåtande om försämringen av den östliga torsken i Östersjön offentliggjordes den 29 maj 2019 kunde de befintliga rapporterna om balansen mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter ännu inte beakta denna nya information om det allvarliga tillståndet för det östra torskbeståndet och den resulterande överkapaciteten inom de flottor som tidigare fiskat efter detta bestånd. Medlemsstaterna bör så snart som möjligt ta upp denna överkapacitet i sina kommande rapporter om balansen mellan flottor och fiskemöjligheter, och senast den 31 maj 2020.
- (10) I sin politiska deklARATION av den 15 oktober 2019 deklarerade de berörda medlemsstaterna att om de måste minska sin flottkapacitet för att hantera negativa socioekonomiska konsekvenser av nedgången inom fisket kommer de att lägga fram en handlingsplan för kommissionen i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) nr 1380/2013. Medlemsstaterna erkänner också att det mot bakgrund av behovet att minska flottkapaciteten är viktigt att undvika statligt stöd för investeringar i ytterligare fiskekapacitet.
- (11) Enligt det utlåtande från Ices som offentliggjordes den 29 maj 2019 togs närmare 70 % av torsklandningarna i delområdena 24–28 av trålare med ett Bacoma-fönster med 120 mm maska eller T-90-maska, och 15 % av torsklandningarna togs av garnfartyg med maskstorlekar mellan 110 mm och 156 mm. Dessa verksamhetsgrenar anses allmänhet bedriva riktat fiske efter torsk och minimimaskstorlekarna för dem fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241⁷. De övriga

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022,

verksamhetsgrenar som ligger bland topp 15 när det gäller mängden torsklandningar bidrog var och en med mindre än 5 % till de totala torsklandningarna. Det är viktigt att säkerställa att kapacitetsnivåerna för flottor som fiskar efter östlig torsk i Östersjön inte ökar och att definitivt upphörande med hjälp av offentliga medel ger en effektiv minskning av flottkapaciteten. Medlemsstaternas kapacitetsnivå bör för dessa två flottsegment begränsas till nivån för de fartyg som var verksamma under åren närmast före införandet av nödåtgärderna, dvs. 2017 och 2018, och bör minskas när fartyg tas ur bruk med offentligt stöd, i syfte att återuppbygga det östra torskbeståndet i Östersjön.

- (12) Kapacitetstaken, som är specifika för det östra torskbeståndet i Östersjön, bör tillämpas utöver de åtgärder som anges i artikel 22 i förordning (EU) nr 1380/2013. Dessa tak bör begränsa kapaciteten vid den allra senaste nivån för verksamma fartyg, vilket innebär att fartyg som har tagits ur bruk utan offentligt stöd under de föregående åren utesluts. Dessutom bör de säkerställa att fartyg från andra flottsegment inte kan överföras till segment som fiskar efter östlig torsk. För att säkerställa att kapacitetstaken inte överskrids bör medlemsstaterna informera kommissionen om det ursprungliga taket och eventuella ändringar av det.
- (13) På grund av det allvarliga tillståndet för det östra torskbeståndet i Östersjön bör det införas ytterligare åtgärder för att kontrollera fångsterna inom detta fiske. Den tröskelkvantitet från och med vilken ett fiskefartyg måste landa sin fångst på en viss plats bör minskas till 250 kg. Vidare måste befälhavare på fiskefartyg som har torskkvoter och fiskar i områden i Östersjön där torsk från det östra beståndet förekommer säkerställa att deras fiskeverksamhet ständigt kan övervakas av de nationella behöriga myndigheterna.
- (14) Ices har utfärdat en analytisk bedömning av det östra torskbeståndet i Östersjön, men kunde inte tillhandahålla intervall för fiskeridödlighet och olika referenspunkter på grund av databrist. Därför måste datainsamlingen förbättras genom ett säkerställande av att observatörstäckningen till havs för fartyg som fångar östlig torsk i Östersjön är minst 20 %.
- (15) Fram till den 31 december 2017 var det genom Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014⁸, möjligt att använda definitivt upphörande som ett redskap för att minska identifierad strukturell överkapacitet. När medlemsstater konstaterade en strukturell obalans gav den åtföljande handlingsplanen enligt artikel 22 i förordning (EU) nr 1380/2013 möjlighet att inkludera definitivt upphörande som ett sätt att uppnå handlingsplanens mål.
- (16) I syfte att kompensera för de negativa ekonomiska effekterna av den exceptionella och bestående miljösituationen i Östersjön och de åtföljande kraftiga minskningarna av fiskemöjligheterna, och med beaktande av de särskilda åtgärder som föreskrivs i den fleråriga planen för Östersjön, bör offentligt stöd för definitivt upphörande av fiskeverksamhet genom skrotning av fiskefartyg kunna användas av medlemsstaterna

samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 (EUT L 198, 25.7.2019, s. 105).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

för att uppfylla målen i deras handlingsplaner enligt artikel 22 i förordning (EU) nr 1380/2013 och minska eventuella identifierade strukturella obalanser i de fiskesegment som omfattas av den fleråriga planen för Östersjön. Förordning (EU) nr 508/2014 bör därför ändras i enlighet med detta, i syfte att återinföra stöd för definitivt upphörande för fartyg som är starkt beroende av den östliga torsken i Östersjön.

- (17) För att säkerställa överensstämmelse mellan strukturanpassningen av flottan i Östersjön och de bevarandemål som fastställs i den fleråriga planen, bör stödet för definitivt upphörande av fiskeverksamhet genom skrotning av fiskefartyg som är starkt beroende av det östra torskbeståndet i Östersjön endast kunna ges under stränga villkor och det bör vara kopplat till uppnåendet av de anpassningsmål och verktyg som anges i handlingsplanerna för segment där det råder obalans.
- (18) På grund av det känsliga ekosystemet i Östersjön bör stödet för definitivt upphörande av fiskeverksamhet inte beviljas för fiskefartyg som byggs om för annan verksamhet än kommersiellt fiske, till exempel fritidsfiske, då detta kan påverka ekosystemet negativt. Därför bör sådant stöd endast beviljas för skrotning av fiskefartyg.
- (19) Införandet av stöd för skrotning är en oförutsedd åtgärd till följd av en exceptionell situation. Kommissionen kan inte tillhandahålla ytterligare offentliga medel för definitivt upphörande av fiskeverksamhet som går utöver det EHFF-anslag som avtalats för varje medlemsstat. Ytterligare flexibilitet inom ramen för det EHFF-anslag som avtalats för varje medlemsstat skulle dock göra det möjligt, för Östersjömedlemsstater som har identifierat definitivt upphörande som ett verktyg för att minska strukturell överkapacitet i de av deras flottor som fiskar efter östlig torsk i Östersjön, att åtgärda den exceptionella situationen utan att äventyra andra viktiga prioriteringar för EHFF, särskilt de som är kopplade till hållbar utveckling av fiske, vattenbruk och fiske- och vattenbruksområden enligt artikel 13.2 i förordning (EU) nr 508/2014. Omfördelning från kategorier som anges i artikel 13.6 och 13.7 i förordning (EU) nr 508/2014 för definitivt upphörande anses vara ett effektivt sätt att bevilja sådan flexibilitet.
- (20) I artikel 22.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 anges att fiskekapaciteten för de fiskefartyg som tas ur bruk med offentligt stöd inte ska ersättas. I artikel 23.1 i den förordningen anges vidare att ny kapacitet som kommer in i flottan utan offentligt stöd kompenseras genom att åtminstone motsvarande kapacitet först dras tillbaka utan offentligt stöd.
- (21) Med beaktande av den dåliga ekonomiska situationen för unionsfiskefartyg som är starkt beroende av det östra torskbeståndet i Östersjön och behovet att säkerställa tillgången till stöd inom ramen för EHFF för definitivt upphörande av fiskeverksamhet för dessa fartyg, har det ansetts lämpligt att föreskriva ett undantag från den åttaveckorsperiod som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av förordning (EU) 2016/1139

Förordning (EU) 2016/1139 ska ändras på följande sätt:

1. Följande kapitel ska införas som kapitel VIA:

”KAPITEL VIA KAPACITETSTAK

Artikel 8a

Kapacitetsminskning för östlig torsk i Östersjön

1. Den totala kapaciteten per medlemsstat för fartyg som fiskar i Ices-delområdena 24–32 och som är utrustade med de redskapskategorier som anges i punkt 2 får, för respektive medlemsstat, inte överstiga kapacitetsnivåerna för de fartyg i unionens register över fiskefartyg den [...] ⁹ som var verksamma i de delområdena under 2017 och 2018. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om kapacitetsnivåerna och sina beräkningar senast den [...] ¹⁰.
 2. Punkt 1 ska tillämpas på fartyg som är utrustade med följande redskapskategorier:
 - (a) Släpredskap med en maskstorlek på minst 120 mm, som tillverkats av T90, eller på minst 105 mm, som försetts med ett Bacoma-fönster på minst 120 mm.
 - (b) Passiva nätreddskap med en maskstorlek på minst 110 mm men högst 156 mm.
 3. Den totala kapaciteten för medlemsstater som genomför åtgärder för definitivt upphörande i enlighet med artikel 34.4 b i förordning (EU) nr 508/2014 ska minskas med kapaciteten för de fartyg som tas ur bruk med offentligt stöd i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 22.4 i förordning (EU) nr 1380/2013.
 4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla minskningar av den totala kapaciteten i de rapporter som ska överlämnas i enlighet med artikel 22.4 i den förordningen.”
2. I artikel 14 ska led a ersättas med följande:

”a) 250 kg torsk,”.
 3. Följande artikel ska läggas till som artikel 14a:

”Artikel 14a

Kontroll av torskfångster

Befälhavare på fiskefartyg som har tilldelats fiskemöjligheter för torsk i Östersjön och som fiskar i Ices-delområde 24 i områden utanför sex sjömil från baslinjerna, eller i delområdena 25–32, ska säkerställa att deras fiskeverksamhet alltid kan kontrolleras av medlemsstaten, oavsett tidpunkt. För detta ändamål ska dessa fiskefartyg vara utrustade med ett kontrollsystem för fartyg (VMS) eller ett annat likvärdigt elektroniskt kontrollsystem som certifierats av kontrollmyndigheten.”

4. Följande kapitel ska införas:

”KAPITEL VIIIA DATAINSAMLING

⁹ [Publikationsbyrån för in datumet för denna förordnings ikraftträdande]

¹⁰ [Publikationsbyrån för in datumet för denna förordnings ikraftträdande]

Artikel 14b
Observatörstäckning

Unionsfartyg som har tilldelats fiskemöjligheter för torsk i Ices-delområdena 24–32 ska omfattas av en observatörstäckning till havs på minst 20 %.”

Artikel 2
Ändring av förordning (EU) nr 508/2014

Förordning (EU) 508/2014 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 13 ska följande punkt läggas till:

”10. Medlemsstaterna ska ha möjlighet att överskrida det belopp som anges i punkt 2 och att underskrida de belopp som anges i punkterna 6 och 7 för att stödja de åtgärder som anges i artikel 34.4 b.”.

2. Artikel 34.4 ska ersättas med följande:

”4. Stöd enligt denna artikel får beviljas fram till och med den 31 december 2017, förutom om åtgärder för definitivt upphörande antas för att uppnå målen i följande fleråriga planer:

- (a) Den fleråriga planen för bevarande och hållbart nyttjande av demersala bestånd i västra Medelhavet, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1022*.
- (b) Den fleråriga planen för bestånden av torsk, sill/strömning och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139*, vad gäller fartyg som omfattas av den totala kapacitetsbegränsning för östlig torsk i Östersjön som anges i artikel 8a.2 i förordning (EU) 2016/1139.”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1022 av den 20 juni 2019 om upprättande av en flerårig plan för de fisken som utnyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet och om ändring av förordning (EU) nr 508/2014 (EUT L 172, 26.6.2019, s. 1).

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömning och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007 (EUT L 191, 15.7.2016, s. 1).

3. Artikel 34.4a ska ersättas med följande:

”4a. Utgifter i samband med åtgärder för definitivt upphörande som har antagits i syfte att uppfylla målen i förordning (EU) 2019/1022 ska berättiga till stöd från och med den 16 juli 2019.

Utgifter i samband med åtgärder för definitivt upphörande som har antagits i syfte att uppfylla målen i förordning (EU) 2016/1139, särskilt artikel 8a i denna, ska berättiga till stöd från EHFF från och med den [...]”¹¹.”

4. I artikel 34 ska följande punkter läggas till:

”4b. Inget stöd ska beviljas enligt punkt 4b om bedömningen av balansen mellan fiskekapaciteten och fiskemöjligheterna i den senaste rapporten enligt artikel 22.2 i förordning (EU) nr 1380/2013 för det flottsegment till vilket fartyget hör inte har utarbetats på grundval av de biologiska och ekonomiska indikatorer samt indikatorer för fartygsutnyttjande som anges i de gemensamma riktlinjer som avses i den förordningen.

4c. Stöd enligt punkt 4b ska beviljas endast om anpassningsmål och medel har fastställts enligt artikel 22.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 för de flottsegment som omfattar de fartyg som avses i artikel 8a.2 i förordning (EU) 2016/1139 och om sådana mål och medel är kopplade till definitivt tillbakadragande av fiskekapacitet.”

5. I artikel 34.6 ska första stycket ersättas med följande:

”6. Genom undantag från punkt 1 får stöd beviljas för definitivt upphörande av fiskeverksamhet utan skrotning om fartygen byggs om för annan verksamhet än kommersiellt fiske. Detta undantag ska inte tillämpas på stöd som beviljas enligt punkt 4b.”.

Artikel 3 Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

*På Europaparlamentets vägnar
Ordföranden*

*På rådets vägnar
Ordföranden*

¹¹ Publikationsbyrån för in datumet för denna förordnings ikraftträdande.